

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Afskedsviser [2]

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 371. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-plough01-shoot-idm140187295369328.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

2. Til Gaspar Wilhelm Smith.

Vi gjøre vitterligt, med Sang og Klang
Paa Roskild' Stads og egne Vegne:
At, da vor brave Ven vil gaa sin Gang
Og fæste Bo i andre Egne,
Saa skal bemeldte Gaspar Wilhelm Smith
Dog ej faa Lov herfra at drage frit,
Før han har hørt,
Simpelt og tørt,
Det Testimonium, han fortjener.

Han skader Intet paa Sind og Skind,
Saalidt paa Hjerter som paa Ho'de,
Ta'r lange Skridt, men gjør ingen Vind,
Og følger jevn og gammel Mode;
Og har han døjet Sit af Livets Tryk,
Det har dog ikke bøjet krum hans Ryg,
Eller gjort hans
Opladte Sands
Blind for Ideer og Idealer.

Thi Manden bærer en Talisman
Udi sit Bryst, som ham forvarer
Mod Nødens Negle og Tidens Tand,
Og Horizontens Sky'r opklarer:
372 Han har et Lune, friskt og kjærnesundt,
Som svinger Verdens Tant og Daarskab rundt;
Og i dets Dands
Al løjet Glands
Gaar af, og alle Narre svimle.

Fik han i Arv efter Fædre graa
Ej Fæstegaarde eller Huse,
Saa fik han, da han i Vugge laa,
Et Moderkys af Holbergs Muse;
Hun var hans Lyst og Trøst fra Drengear,
Og hende fremfor Nogen han forstaar;
At sigte ret
Og le sig mæt,
Det har han lært tilgavns af hende.

Og naar nu snart han skal staa som Tolk
I "Alma Maters" høje Sale,
Og lære Sønnerne af frie Folk,
Hvordan de stakkels "Slaver" tale,
Vil ingen fremmed Klang og Tone ny
Dog skæmme Minderne fra Hroars By;
Hver Ven, han vandt,
Hver Fryd, han fandt,
Med Sjælens Ungdom han bevarer.